

ZOOGDIEREN

De baan kent veel bewoners en passanten. Er zijn vooral veel konijnen en mollen. Af en toe komt een ree op je pad of een haas, een eekhoorn of een veldmuis. En in de zomer zijn in de schemer de roze vleermuis en dwergvleermuis te zien. De das zien we helaas nooit, maar wel vinden we zijn sporen op de golfbaan in de vorm van uitgegraven nesten van aardhommels en wespen. Vlak bij in het bos zijn enkele dassenburchten.

Konijnen, de permanente spelers op hole 1 en 7

Een konijn is een aandoenlijk beest. Maar in de baan heb je er gauw te veel. Al dat graven is lastig maar intrigerend. Er zijn natuurlijk de grote gangen. Maar vreemder zijn al die graafkuiltjes vlak naast een bank, of paal of nog irriterender in de bunker-rand. Lekker doorgraven doen ze niet. Vermoedelijk dienen deze kuiltjes als afbakening van een territorium. De plek wordt ook met urine gemarkeerd. In hun territorium hebben ze diverse latrines waar ze graag, al dan niet gezamenlijk keuvelen en keutelen. Deze plekken zijn op de fairway zichtbaar door het hardgroene gras.

Per jaar kan een voedster (vrouwje) drie tot zeven worpen krijgen van 3 tot 12 jongen. Vrouwjes zijn na 4 maanden geslachtsrijp, mannetjes (rammelaars) al na 3 maanden. Ze kunnen wel 12 jaar worden maar de meeste halen dat niet vanwege ziektes of natuurlijke vijanden als vossen of haviken.

Veldmuis, het voedsel voor velen

In de rough zitten veldmuizen. De veldmuis is géén ware muis maar behoort tot de woelmuizen. Hun staart is korter (4 cm) en behaard, de ogen en oren zijn kleiner, hun snuit is stomper en hun vacht is ruiger. Ze leven het liefst in droge streken met kort gras. Het is een planteneter. Hij eet grassen, kruiden en granen, mogelijk aangevuld met insecten. In de nacht en schemering zijn ze actief. Activiteitsperioden worden afgewisseld met rustpauzes, die beide drie uur duren. Nesten liggen op een diepte van ongeveer 50 cm. Er zijn kamers waarin voedsel wordt opgeslagen. In kort gras zijn de looppaden van de veldmuis duidelijk te herkennen. Als er een dikke sneeuwlaag ligt, dan lopen de paden er onder. Een vrouwje kan twee tot vier worpen per jaar krijgen van gemiddeld 5 à 6 jongen. Na dertig dagen zijn de jongen geslachtsrijp. Veldmuizen kennen vele vijanden. Op de baan mag het elk jaar wel een goed muizenjaar zijn, want dan is het ook een goed torenvalkenjaar.

Das, onze ongeziene gast

De das is een roofdier dat vrijwel niemand op de baan heeft gezien, maar waar we de sporen wel van zien. Hij is in de nacht actief. Ronde diepe kuiltjes in de rough en fairway worden door een foeragerende das (dus gravend dier..) gemaakt. Ze zijn dan op zoek naar regenwormen, hun favoriete voedsel. Een das leeft met zijn familie in een hol, burcht genaamd, die vele generaties mee gaat. In de ons omringende bossen zijn naar verluidt enkele burchten. Elke nacht leggen ze grote afstanden af en volgen braaf

dezelfde routes. Dit vaste gedrag maakt ze uiterst kwetsbaar als er in de omgeving iets verandert. De das heeft een aandoenlijke lange snuit met witte strepen en is zo groot als een flinke hond. Ze houden geen winterslaap, maar zijn dan wel minder actief. Ze zijn omnivoor en leven het liefst in heuvelachtige loofbossen omgeven door weilanden. Ze hebben geen andere vijand dan de auto.

Haas, rammelaars en moeren

In onze parkbaan zien we af en toe een haas. Ze lijken op konijnen maar zijn groter en hebben lange oren. Met hun flinke achterpoten maken ze grote sprongen als ze wegluchten. Meestal zijn ze pas in de schemering te zien. Overdag doen ze een "hazeslaapje" platgedrukt in hun leger. Ze hebben meerdere legers in een behoorlijk groot gebied van wel 330 hectare. Daar dulden ze wel soortgenoten naast zich. In de winter vechten de mannetjes, de rammelaars, onderling fel om de vrouwtjes (moeren). Ze vechten op hun achterpoten als kangoeroes. De moeder kijkt het een tijdje aan en vlucht dan weg. De snelste achtervolgende rammelaar wordt het vaderschap gegund. Een moeder krijgt gemiddeld 11 jongen per jaar. De volwassen haas heeft weinig natuurlijke vijanden, anders dan de (jagende) mens. Als hij vlucht gaat hij er zigzaggend als een haas vandoor en kan haken slaan van 90 graden. Maar meestal vertrouwt hij op zijn schutkleur en blijft zo lang mogelijk in dekking.

Ree

Als je reeën wil zien moet je vroeg zijn. Soms zijn in bunkers sporen te zien van dit kleine hert. De ree is in de zomer roodbruin en in de winter grijsbruin tot zwart. Ze zijn niet groot (schoft 65 cm). Het mannetje heeft een simpel gewei dat in de herfst wordt afgeworpen. Reeën zijn knabbelaars. Ze zijn selectief en eten enkel de meest voedzame delen van een plant. De ree kent een verlengde draagtijd. Ze paren in de zomer maar het embryo komt eind december tot ontwikkeling. Eind mei worden de kalfjes geboren. Mogelijk zelfs op de baan want in 2010 is er nog een reekalfje aangetroffen in de rough. De ree kent geen natuurlijke vijanden, anders dan het verkeer en de jacht.

De Vleermuis.

Op de baan vliegen ook vleermuizen, vooral de roze vleermuis en dwergvleermuis. Ze slapen overdag in holten van de grote bomen van de laan die door de baan loopt. De Vleermuis is een zoogdier en behoort tot de handvleugeligen. Het voedsel bestaat uit insecten waarop hij's avonds jaagt. Door het uitzenden van ultrasone geluidsgolven kan hij met hulp van echolocatie plaats en afstand van zijn prooi bepalen. In rust hangt hij ondersteboven. De Vleermuis houdt een winterslaap, waarbij zijn temperatuur kan dalen tot net boven het vriespunt. Hij kan tientallen jaren oud worden maar plant zich maar langzaam voort. In de regel slechts 1 jong per jaar. Dode en/of zieke vleermuizen kan men beter niet aanraken omdat het dragers van hondsdolheid kunnen zijn.

